

29M i MÉS ENLLÀ: L'AVENÇ DE LA UNITAT POPULAR

Van ser moltes les veus que van coincidir en qualificar d'exitosa la vaga general del passat 29 de març. A la CUP també ho valorem com a tal, ja que es va oferir una resposta contundent a les retallades i a la reforma laboral, això es va fer al marge dels aparells sindicals pactistes (CCOO, UGT) i, en conseqüència, s'han posat les vies per consolidar unes estructures de lluita que responguin a les necessitats dels treballadors.

A Sabadell ens hem de felicitar per la notable aturada del transport, de la indústria i del comerç (en alguns barris més que en d'altres) i per la manifestació, convocada per la coordinadora Sabadell Lluitant, que es va iniciar a l'Eix Macià i va acabar davant l'Ajuntament. Fou una marxa que va aplegar milers de persones i que, segons diversos testimonis, superà amb escreix la manifestació "oficial" convocada per les cúpules sindicals i dels partit de gestió (PSC, ICV...).

Cal dir que l'ambient era poc propici per a l'èxit d'una vaga. L'embat ideològic de la dreta havia estat aquest cop especialment punyent; amb diatribes constants contra el dret a la vaga i un discurs que presentava les reformes ultraliberals -retallades i privatitzacions del sector públic- com les úniques realistes. Malgrat això, la vaga als Països Catalans, i específicament a Sabadell, fou un èxit. Pel fet d'haver superat aquestes resistències, la repercussió que va tenir l'aturada encara té més mèrit.

Les classes populars van oferir, en síntesi, una resposta ferma i seriosa contra les mesures dels governs autonòmics i estatal. En el marc de la crisi sistèmica més important d'ençà el 1929, els governs del sud d'Europa han aplicat les doctrines de xoc dels economistes liberals, aquest cop imposades pels financers del nord d'Europa a través de les estructures de la UE. Es tracta de sorprendre a la població, anestesiada per l'atur i l'empobriment, amb un programa de retallades

en el sector públic que regali, d'aquesta manera, els serveis (i els guanys) al sector privat. En el cas català, aquest programa s'aplica acompanyat de mesures de caràcter autoritari (radicalització dels mètodes policials i parapolicials durant la vaga i en les anteriors protestes, empresonaments dels manifestants, les anunciades reformes en la legislació per a perseguir els vaguistes...). Una part important de les classes populars ha respost, ara, a aquest cúmul d'agressions.

És especialment satisfactori que, en aquest context, els sindicats burocratitzats heretats dels pactes de la Transició (CCOO i UGT) hagin perdut pes per deixar pas a noves experiències d'organització popular. Durant més de trenta anys, CCOO i UGT s'havien situat com gairebé les úniques visibles en el terreny sindical, mentre havien pactat convenis i reformes laborals que suposaven passos enrere en la qualitat de vida dels treballadors. Si bé d'una forma heterogènia i poc cohesionada, ara les respostes estan superant les dues centrals sindicals. Exemples d'aquesta dinàmica són les diferents plataformes aparegudes en els darreres mesos en defensa del sector públic (en l'àmbit sanitari, en el de l'ensenyança, en els dels transports públics). A aquest espai organitzat, en defensa dels drets de les classes populars als Països Catalans, nosaltres l'anomenem Unitat Popular.

Cal que la Unitat Popular continui reforçant-se, després del 29 de març. Les receptes ultraliberals no tenen fi i l'agressió en el terreny laboral i social, en els propers mesos, s'agreuja. En aquest escenari, necessitem que les diferents experiències de lluita continuïn bregant en la defensa dels drets bàsics. A més, haurem de treballar per plantejar un programa polític, d'àmbit nacional, alternatiu a l'actual pou sense fons liberal. És a dir, un programa que situï a les classes populars com a protagonistes i a l'economia al servei de les persones. *

EL CATALÀ, ATACAT PER TOTS ELS FRONTS

L'ascens al poder, gairebé a tot arreu de l'Estat espanyol, el passat mes de novembre, i la recuperació del govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears han portat al PP a un dels escenaris de major acumulació de poder des de la mort del dictador. A tot plegat s'hi ha de sumar l'augment del poder que ha obtingut al Principat, on la legitimitat que li ha donat CiU, a través de convertir-lo en un "soci preferent" del govern regionalista, ha propiciat que aquest partit iniciï una nova ofensiva contra la llengua catalana arreu dels Països Catalans.

Si en un passat foren els tancaments dels repetidors de TV3 al País Valencià, l'ofensiva per l'espanyolització dels Països Catalans ha pres un caràcter més generalitzat a través d'atacs en diferents fronts:

- Al Principat, la sentència del Tribunal Suprem respecte la denúncia interposada per la plataforma ultra Convivència Cívica Catalana, a banda de certificar el caràcter franquista i anticatalà de la judicatura espanyola, suposava el qüestionament del model d'immersió lingüística. La mobilització popular articulada per Somescola va aconseguir modificar el posicionament inicial del TSJC que instava a l'espanyolització immediata de l'ensenyament. Ara, però, el cas està en mans de l'esperpèntic Tribunal Constitucional, instrument polític del nacionalisme espanyol.

- A les illes, el nou Govern del Partit Popular després d'endegar una bateria d'iniciatives contra el català (castellanització d'IB3, eliminació de TV de Mallorca i Ona Mallorca, supressió de la Direcció General de Política Lingüística, etc.), pretén aprovar en breu la Llei de Funció Pública. Aquesta mesura rebaixa l'exigència del català per a exercir en els departaments públics, fent-lo passar de requisit a mèrit. A més, de cara al curs que ve pretén aprovar una llei que permeti la lliure elecció de llengua al primer ensenyament. Una elecció, que presentada amb la suposada defensa de "les llibertats individuals", restringeix les potencials llengües de l'educació.

- Al País Valencià, a més de les ja conegudes multes milionàries per a les entitats que defensen la llengua i cultura catalana, s'ha de sumar l'anunci del conseller d'Educació valencià, que ha marcat el curs 2012-2013 com el primer per a la desaparició de les línies educatives en català.

- Tot plegat sense oblidar la situació imobilista de l'estat francès respecte als catalans del nord, que veuen com la seva situació s'enquista en la més absoluta de les ignoràncies per part dels successius executius parisencs. Sembla que no existeix cap intenció real de signar la carta de drets lingüístics.

Malgrat, però, que ens trobem davant d'una de les ofensives més importants des de la mort de Franco, i el lamentable paper d'auto-complaença i necessitat de transmetre cada mitja derrota com una victòria per part del govern regioanlista de CiU, també és cert que estem vivint un dels moments de més mobilització popular en defensa de la llengua. Les massives mobilitzacions en favor del català a les illes, les vagues de fam, la revitalització del món cultural valencià i la incipient presa del consciència dels principatins de la necessitat de la supervivència de la llengua en la totalitat dels territoris dels Països Catalans són mostres de vitalitat de la nostra llengua i de l'avenç pel que fa a la consciència, malgrat necessitar de passos més decidits i valents per a fer front a la situació que patim.

Cal, sens cap mena de dubte, promoure la desobediència contra les imposicions espanyoles i espanyolitzadores dels governs populars de tots els territoris dels Països Catalans, promovent alhora un estat de mobilització constant, que ens permeti resistir els embats espanyolitzadors dels enemics del poble català. Cal fomentar l'organització popular, i fomentar la participació en tots els projectes de recuperació lingüística i nacional a arreu dels Països Catalans, perquè ara ja no ens val només amb la consciència d'ésser poble, ara ens cal prendre part activa en el conflicte, prendre part activa en la defensa del català i en contra dels seus enemics, tot avançant des de l'organització popular cap a la construcció nacional dels Països Catalans. ✚

PRIVATITZEN PER ENRIQUIR-SE

El sistema sanitari català és el laboratori d'assaig de les polítiques privatitzadores que s'estan dissenyant per desmantellar el sector públic i l'estat del benestar i per això la CUP impulsa a nivell nacional una campanya de denúncia pública dels responsables d'aquest canvi de model encobert. Des del moment que es va permetre l'entrada de capital privat a la sanitat pública catalana, l'any 1997, el model sanitari ha anat incorporant i assumint com a propis els interessos del sector privat. Directa o indirectament, el pes del sector privat en el món sanitari és enorme. Som dels països d'Europa amb una major despesa de PIB en sanitat privada, i el 50% de la despesa feta per la sanitat pública és gestionada per empreses privades.

És més, durant aquests anys, diferents persones que lideren les institucions sanitàries públiques o els consorcis privats han format part

tant de l'àmbit públic com privat. Un exemple d'aquest cas és Josep Prat, ex-director general d'INNOVA (que controla els hospitals des de Reus fins a Amposta), director actual de l'Institut Català de la Salut i ex-conseller de USP Hospitalares, empresa líder del sector sanitari privat a l'estat espanyol. O el cas de Ramon Bagó, ex-president i conseller del Consorci de Salut i Social de Catalunya, ex-president del Consorci Hospitalari de Catalunya i president del Grup SER-HS, empresa que facturava als centres hospitalaris que gestionen aquests consorcis.

Cal conèixer els noms, cognoms i negocis de totes aquelles persones que han esdevingut gestors del sistema sanitari català, d'aquells que formen part dels consells d'administració de les institucions sanitàries i d'aquells que s'han enriquit durant anys amb el diner públic que havia de sostenir la salut pública. ✚

LA CUP DE SABADELL ES FELICITA PER L'ÈXIT DE LA VAGA A LA CIUTAT

// 29-03-2012

La CUP es felicita per l'èxit de la manifestació anticapitalista que va aplegar milers de persones durant el recorregut entre l'Eix Macià i el centre de la ciutat. La marxa estava formada per diferents sectors en lluita i per persones i col·lectius provinents dels barris de la ciutat. Al marge dels sindicats majoritaris, greument desacreditats, un portaveu de la CUP va destacar que *"avui Sabadell ha demostrat que hi ha una forma de lluitar que no claudica, no negocia i que continuarà mobilitzant-se contra les retallades"*.

La CUP destaca que aquesta vaga general no es va convocar només contra la Reforma Laboral del PP, sinó també contra l'escalada en les mesures anti-socials endegades pels governs autonòmics i estatals en el marc de la crisi capitalista.

La CUP, per altra banda, també ha volgut posar èmfasi en la reacció, desmesurada, de l'administració davant de la vaga. A la ciutat, per exemple, tres periodistes de Vilaweb van ser agredits pels Mossos d'Esquadra. La CUP s'ha volgut solidaritzar amb els contosionats de la ciutat i de la resta dels Països Catalans i amb aquelles persones que han vist retallat el seu dret a vaga i a manifestar-se. Així mateix, va demanar la immediata posada en llibertat sense càrrecs dels nombrosos detinguts, sis dels quals a Sabadell. *

LA CUP ALERTA DEL MODEL LABORAL QUE ES PROMOU A IKEA I CONFORAMA

// 23-03-2012

LA FORMACIÓ RECORDA L'EXISTÈNCIA DE DIVERSOS CONFLICTES LABORALS EN AMB DUES COMPANYIES.

Coincidint amb els recents acords entre l'Ajuntament de Sabadell i les empreses IKEA i Conforama, la Candidatura d'Unitat Popular ha volgut insistir en *"la necessitat de crear llocs de feina amb condicions dignes"*. Tal i com recorden, s'han donat diversos **conflictes laborals fins al punt que un d'ells -en el cas de Conforama- va haver de ser resolt per l'Audiència Nacional**, després que s'incomplís sistemàticament l'acord signat amb el comitè intercentres l'any 2010. Un altre exemple són les protestes dels treballadors d'IKEA a Barakaldo per l'existència de "contractes escombraries, amb una mitjana de sous 400 euros".

Per tot plegat, la CUP ha volgut remarcar *"la necessitat que l'Ajuntament no només esculli el personal sinó que comprovi que es promouen condicions dignes"*. A més, el portaveu Quico Andreu ha recordat que "el Sabadell Parc Empresarial estava pensat com un indret per a la innovació tecnològica i no pas com un espai de grans superfícies comercials tal i com s'està promovent". *

LA VAGA DE L'ENSENYAMENT REP EL SUPORT DE LA CUP

// 29-02-2012

La CUP va donar suport a la vaga de l'ensenyament del passat 29 de febrer, que va ser convocada per la Plataforma Unitària en Defensa de la Universitat Pública (PUDUP) i pel Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), tant a les universitats com als instituts d'arreu del país. A més, va fer una crida a secundar les concentracions convocades davant de l'Ajuntament de Sabadell.

La CUP denuncia que universitats i instituts públics catalans hagin patit, en els darrers mesos, importants retallades del pressupost. Paral·lelament, apunta que els mateixos responsables polítics que han promogut aquestes mesures "apareixen després vinculats a fundacions privades dedicades a la docència i recerca que reben milions d'euros de subvencions públiques". En aquest sentit, explica que el conseller d'Economia i Coneixement, Andreu Mas-Colell, des del 2006 ha promogut la fundació privada Barcelona Graduate School of Economics (BGSE) i fins el 2010 n'ha sigut el president. BGSE és un consorci amb participació de la UPF, la UAB, l'Ajuntament de Barcelona i diverses entitats com AXA Seguros, Agbar, Banc Sabadell i Catalunya Caixa. Aquesta entitat ha rebut, el 2011, 1.000.000 d'euros de les arques públiques espanyoles i 90.000 euros de les catalanes. Es tracta, segons apunten els independentistes, de subvencions a entitats privades que apareixen en un moment en què el sector públic està patint "els pitjors embats en forma de retallades".

Per altra banda, la CUP alerta contra el canvi de model de govern dins els centres, conegut com a governança o *autonomia dels centres*, mitjançant el qual s'introdueixen criteris neoliberals de gestió. "A través d'arguments tècnics es pretén imposar una determinada opció ideològica a l'ensenyament", expliquen. *

LA CUP DENUNCIA QUE EL CONSELL DE DISTRICTE 1R ÉS "UN DESGAVELL"

// 13-02-2012

LA FORMACIÓ D'ESQUERRES CONSIDERA QUE ELS CONSELLS DE DISTRICTE FUNCIONEN MALAMENT I SÓN DE Poca UTILITAT.

La CUP de Sabadell assegura que el **Consell del Districte Primer no assoleix "els mínims exigibles"** pel que fa a la bona gestió. La formació ja havia denunciat el caràcter opac i poc participatiu d'aquests organismes municipals, però ara ha constatat la poca cura de l'Ajuntament en els aspectes formals. Tal i com explica Toni Muñoz, representant independentista al Consell, *"s'incompleixen de forma reiterada els acords de les convocatòries"* ja que s'ajornen sense previ avís els Plens o fins i tot s'anul·len sense motius.

Amb tot, la CUP va fer pública una queixa al mateix Ple del Consell de Districte, i **va exigir que s'esmení el seu funcionament** per tal d'agilitzar els tràmits, fer arribar les informacions a temps i permetre una millor fluïdesa de la informació entre l'Ajuntament i les entitats.

Alhora, Muñoz no vol deixar passar l'oportunitat per recordar el plantejament de fons de la seva formació: *"La CUP ha reclamat i continuarà reclamant uns mecanismes de participació reals que girin al voltant de les necessitats i inquietuds de les entitats, col·lectius i persones dels barris. Mecanismes on els i les representants siguin escollits de forma directa i tinguin un accés real a participar del debat sobre els grans temes de la ciutat (participació, pressupostos, ordenances, habitatge, treball...)"*. *

CONTACTA'NS

- [facebook.com/cupsabadell](https://www.facebook.com/cupsabadell)
- twitter.com/cupsabadell
- sabadell@cup.cat
- www.sabadell.cup.cat
- [ap.de correus 425 - 08200](tel:+3493742508200)
- [comte jofre 30, Sabadell](#)

CRISI, RETALLADES, EXCUSES I MENTIDES DELS NEOLIBERALS

Immersos en una de les pitjors crisis econòmico-financeres dels darrers 30 anys, la situació als Països Catalans és crítica. En el cas del principat, el govern dretà-catòlic-convergent de Mas i Duran ha optat per l'aplicació de polítiques econòmiques d'austeritat, amb retallades sagnants a les partides pressupostàries de tots els serveis públics, que han agreujat encara més la situació de les classes populars. Darrere de tot plegat, i com a excusa a la reducció de la despesa pública de la Generalitat, s'amaga un afany privatitzador i de reducció dels drets laborals aconseguits pels treballadors i treballadores del nostre país. Però com hem arribat fins aquí? I sobretot com ens hem cregut les seves mentides econòmiques per tal de justificar les retallades?

VA SER LA CRISI LA CAUSANT DEL DETERIORAMENT DE LES FINANCES PÚBLIQUES I NO A L'INREVÉS COM ENS VOLEN VENDRE

En general podem dir que aquesta és la crisi econòmica del sistema capitalista neoliberal. Un model que tradicionalment, i per la seva pròpia naturalesa, genera desigualtats a l'hora de distribuir les rendes i la riquesa, alts nivells d'atur a la població treballadora i un deteriorament continu del medi ambient.

Paraules com precarietat laboral, especulació, atur massiu, reducció de drets, beneficis a qualsevol preu... són pròpies del genoma del neoliberalisme. Si a aquest cocktail afegim que a l'estat espanyol s'ha promogut un model de creixement basat en l'especulació immobiliària i una destrucció d'ocupació generalitzada (als Països Catalans 1.563.000 aturades en el darrer trimestre), podem entendre les causes de la greu situació actual que ens envolta.

Arribats a aquest punt és on cal analitzar com aquesta crisi, que en un principi va ser financera, ha transcendit en crisi de l'economia real afectant a totes i tots els ciutadans dels Països Catalans.

Per tal de començar a desmuntar les seves mentides cal explicar la realitat del que va passar l'any 2011. Aquest va ser un any on els governs europeus van endeutar-se molt, arribant al voltant del 80% del PIB en el cas de l'Estat Espanyol, generant el que s'ha anomenat crisi del deute. La qüestió clau és que no ho van fer per salvar els milions de persones que es veien abocades a perdre el seu lloc de treball o la seva casa, sinó que es van endeutar per a salvar les entitats financeres (més de 12.000 milions €) que tenien molt present la possibilitat de la fallida dels seus comptes. Cal recordar que bancs i caixes van ser uns dels agents que, promoguts per la usura neoliberal, van augmentar la bombolla immobiliària durant els "anys felïços del neoliberalisme" concedint préstecs per la compra i especulació de vivendes. Si a l'increment d'endeutament sumem els efectes negatius que la crisi va tenir sobre les finances públiques (caiguda d'ingressos pel tancament d'empreses, increment de despeses per l'augment de subsidis d'atur, retorn a polítiques keynesianes ja oblidades que va fer Zapatero com el pla E...) entendrem que va ser la crisi la causant del deteriorament de les finances públiques i no a l'inrevés com ens volen vendre.

És evident que les retallades econòmiques iniciades pel govern Mas-Duran volen anar molt més enllà de la simple contenció de la despesa pressupostària. Un clar objectiu de privatització de serveis públics per tal de salvaguardar els beneficis dels seus, la burgesia empresarial catalana, és constatable. Educació i sanitat són dos dels sectors que exemplifiquen les dinàmiques de l'actual govern. D'una banda, són la part del sector públic català que més ha patit i patiran el conjunt de les tisorades i, de l'altra, la promoció de mesures privatitzadores mostren l'objectiu de convertir-les en un negoci més. Com a exemple per qüestionar els arguments favorables a les retallades cal dir que la despesa pública en Salut en percentatge del PIB del 2002 al 2009, mai ha superat la mitjana espanyola ni la de la Unió Europea. Ja no ens convenceran amb el discurs del "viure per sobre de les nostres

possibilitats" o que "la culpa de tot la té el govern central". Les dades macroeconòmiques són inqüestionables. Al sector educatiu trobem un altre exemple d'excusa hipòcrita, on a sobre de retallar el pressupost d'aquest any a nivells de l'any 1999 -fent retrocedir els recursos disponibles del l'ensenyament públic-, s'obliga al professorat de tots els

LA DESPESA PÚBLICA EN SALUT, SEGONS EL PERCENTATGE DEL PIB DEL 2002 AL 2009, MAI HA SUPERAT LA MITJANA ESPANYOLA NI LA DE LA UNIÓ EUROPEA

nivells a plantar cara al fracàs escolar amb la mateixa plantilla, però amb un rati d'alumnes per aula cada cop més elevat. En general, doncs, observem una clara línia d'actuació que aprofita el context econòmic actual per tal de minvar clarament el paper del sector públic a l'economia.

És per això que no és hora de predicar amb pedaços que curin un sistema capitalista neoliberal a la UCI. És el moment de començar a plantejar les alternatives a aquest model per transitar amb peus fermes cap a un nou sistema econòmic socialista. Aquest es pot començar a fomentar localment i nacionalment mitjançant l'autoorganització, la creació d'empreses cooperatives socialment i ecològicament sostenibles, la promoció del comerç de proximitat enfront de les grans superfícies, la municipalització dels serveis públics locals que estan actualment externalitzats (serveis de recollida de deixalles i neteja, zones blaves...), el plantejament d'uns pressupostos locals i nacionals participatius on es decideixi les prioritats a l'hora de gastar i ingressar, l'augment de les taxes impositives a les rendes més altes, la nacionalització de la banca, la lluita contra el frau fiscal realitzats per milers i milers d'empresaris, l'augment de la despesa social i pública en sectors estratègics com sanitat i educació...

La victòria ara més que mai depèn de tu! ✪

QUÈ ÉS LA CUP?

Som una organització política d'àmbit nacional, d'esquerres i independentista. A Sabadell, fa anys que la CUP treballa per incrementar la participació política de les classes populars, que brega per uns serveis públics de qualitat o que exigeix un habitatge digne per a tothom. No som polítics professionals, però juntament amb les entitats veïnals i socials dediquem bona part del nostre temps a fer d'aquesta ciutat un lloc millor per a viure-hi. Si vols més informació de la **Candidatura d'Unitat Popular** a Sabadell apropa't al Casal independentista i Popular Can Capablanca, al carrer de Comte Jofre, 30.